

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Bc. Lucie Bočkové a přísedících Mgr. Jany Hrdinové a Ing. Josefa Lišky v hlavním líčení konaném dne 23. 11. 2022 v Plzni

takto:

Obžalovaný

■■■■■ ■■■■■

narozený ■■■■■ v ■■■■■ ■■■■■, trvale bytem ■■■■■ ■■■■■
■■■■■ ■■■■■ t. č. ■■■■■, okres ■■■■■

je vinen, že

v přesně nezjištěné dny minimálně od července 2019 do konce srpna 2021, v ■■■■■ ■■■■■
■■■■■ č. p. ■■■ se různými způsoby pohlavně uspokojoval na nezletilé ■■■■■ ■■■■■
nar. ■■■■■, jejíž věk dobře znal, neboť se jednalo o vnučku jeho přítelkyně, ■■■■■ ■■■■■
kdy využíval své fyzické převahy nad nezletilou

1. v nočních hodinách v bytě č. ■■■ zatímco nezletilá ■■■■■ ■■■■■ spala, jí stáhl kalhoty od pyžama ke kolenům a osahával ji na vnitřní straně stehna směrem k přirození, a to ačkoli se mu po probuzení bránila odkopáváním, kalhoty si natahovala zpět a říkala mu, aby ji nechal, kdy po odkopnutí od nezletilé, která se následně otočila na bok a nohy si dala blíže ke spícímu bratrovi, svého jednání na chvíli zanechal, ale po chvíli v osahávání pokračoval a zcela přestal, až když ho poškozená uhodila dlaní do obličeje,

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Benešová

2. v bytě č. ■ opakovaně v přesně nezjištěném počtu případů, kdykoli měl možnost, strkal své prsty do vagíny poškozené nezletilé ■ ■ která se mu fyzicky bránila a žádala jej, aby ji nechal být, on však přesto v jednání pokračoval, přičemž jí v několika případech řekl, že to nemá nikomu říkat,
3. v bytě č. ■ v jednom případě požadoval po poškozené nezletilé ■ ■ aby mu rukou dráždila penis, když nechtěla, tak ji sám uchopil její ruku, tu ji držel, přiložil si ji na ztopořený penis a pohyboval s ní po penisu,
4. v bytě č. ■ když byl s poškozenou nezletilou ■ ■ sám, byt uzamkl a přilehl si za ní na postel, kde v tu chvíli ležela, stáhl jí oděv do poloviny stehén, a když ležela na zádech, zasunul jí do vagíny ztopořený penis bez použití kondomu, s tímto v ní pohyboval, a to přesto, že chtěla z bytu odejít, v čemž jí zabránil a při styku jej prosila, aby toho nechal, že ji to bolí, na což reagoval jen slovy, že to na začátku vždycky bolí, a v jednání pokračoval,
5. v bytě č. ■ přistoupil zezadu k nezletilé ■ ■ ve chvíli, kdy si připravovala snídani, obnažil své přirození, začal si jej třít, a tohoto se dopustil přesto, že mu nezletilá dala najevo svůj nesouhlas a hrozila mu, že ho bodne vidličkou, na což reagoval pouze tím, že na chvíli svého jednání zanechal a následně pokračoval až do svého vyvrcholení,
6. v kuchyni bytu č. ■ kde nezletilá ■ ■ tehdy bydlela, jí stáhl kalhoty a kalhotky, postavil si ji na blíže nezjištěný podstavec, přikázal jí, aby se naklonila, a poté jí do vagíny zezadu strčil prsty, kde s nimi pohyboval, a když svého jednání zanechal, poškozená krvácela z vagíny

tedy

pod body 2)-4)

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, takový čin spáchal pod bodem 4) souloží a pod body 2) a 3) pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a to vše na dítěti mladším patnácti let,

pod body 1) a 6)

jiným způsobem pohlavně zneužil dítě mladší patnácti let

pod bodem 5)

ohrozil mravní vývoj dítěte tím, že jej sváděl k nemravnému životu

čímž spáchal

pod body 2)-4)

pokračující zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku.

pod bodem 1) a 6)

pokračující zločin pohlavního zneužití dle § 187 odst. 1 trestního zákoníku

pod bodem 5)

přečin ohrožování výchovy dítěte dle § 201 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře sedmi let (7 let).**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice **s ostrahou.**

Odůvodnění:

1. Zdejší soud ve věci již jednou rozhodnul, a to rozsudkem ze dne 11. 7. 2022, č. j. 4 T 4/2022 – 326, kterým obžalovaného uznal vinným pokračujícím zločinem znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, pro který mu uložil trest odnětí svobody ve výměře sedmi let se zařazením do věznice s ostrahou. Tento rozsudek byl usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 4. 10. 2022, č. j. 10 To 73/2022 – 344, v celém rozsahu zrušen a věc byla vrácena zdejšímu soudu k novému projednání, s odůvodněním, že se zdejší soud dostatečně nevypořádal se znaleckým posudkem z oboru psychiatrie a sexuologie, který vyhodnotil preference obžalovaného za zcela standardní a bez zjištění parafronálních poruch. Vrchní soud shledal vady také v nedostatku skutkových zjištění pro přesné právní posouzení skutků, když zdejší soud presumoval užití násilí u všech dílčích útoků. K dosažení náležitých zjištění by dle Vrchního soudu v Praze bylo možné dojít doplňujícím výsledkem poškozené, která by jednotlivé útoky detailně popsala, avšak pouze za předpokladu, že by bylo lékařským dobrozdáním potvrzeno, že takovýto postup nebude mít na poškozenou žádný další negativní dopad.
2. Dokazování nemohlo být v intencích Vrchního soudu doplněno, neboť znalkyně PhDr. ■■■■■ setrvala na svém stanovisku, které prezentovala již ve znaleckém posudku vyhotoveném v přípravném řízení k osobě poškozené, kde uvedla, že výsledkem nelze provést bez vážných rizik zhoršení psychického stavu nebo vzniku sekundární viktimizace. Naopak je u poškozené potřeba dát prostor sanačním procesům a události nejitřit. Dodatečný výsledek je spojen se signifikantními, nepominutelnými riziky. Již v době znaleckého zkoumání byly shledávány dlouhodobé následky související s jednáním obžalovaného a bylo artikulováno riziko, že tyto následky mají potenciál, aby se staly trvalé nebo modifikovaly svou formu. Soudní uzavření případu nemá pro poškozenou dostatečně silný sanační potenciál. Pro všechny shora uvedené skutečnosti je doplňující výsledek poškozené vyloučen.
3. Zdejší soud proto znovu vycházel při popisu skutků z výpovědi poškozené z přípravného řízení, kdy na jejím základě došlo k úpravě právní kvalifikace. S ohledem na výše uvedené převzal zdejší soud část odůvodnění z původního rozsudku, vyjma části týkající se viny obžalovaného a zmíněné právní kvalifikace. V rámci doplnění dokazování bylo provedeno aktuální vyjádření znalkyně ve vztahu k doplňujícímu výsledku poškozené a aktuální opis z rejstříku trestů k osobě obžalovaného, ve kterém nedošlo od posledního rozhodnutí k žádným změnám.
4. **Obžalovaný** ■■■■■ ■■■■■ (v době předmětných událostí partner babičky poškozené ■■■■■ ■■■■■) jak v přípravném řízení tak při hlavním líčení popřel, že by se trestné činnosti dopustil. Na svou obhajobu tvrdil, že by si na poškozenou nikdy nedovolil sáhnout. Zná ji od jejího narození, vychovával ji a byl jako její děda. Chodila za ním ven a trávili spolu čas i o samotě. Poškozená obžalovaného nikdy neprovokovala. Měli kamarádský vztah a se vším se mu svěřovala – co dělala, kde a s kým byla. Měl od ní vědět, že když bydleli na ■■■■■ onanovala klukům (o tom měla vědět i matka poškozené) a také měla chodit do lesa se ■■■■■ který ji měl prstít, tedy strkat jí prsty do vagíny. Poškozená mu měla říci, ať to neříká mámě, protože ta jí jednou ■■■■■ zakázala a ona si chtěla podřezat žíly. Měl ji i

krýt, když chtěla jít za svým přítelem. Někdy jí dal i cigaretu. Údajně i v době, kdy už nežil s babičkou poškozené, tak za ním a jeho novou přítelkyní chodila. Jeho nové přítelkyni se měla svěřit, že přišla o poctivost s nějakým klukem, příjmením [REDACTED]. To jí bylo [REDACTED] let. K dotazu na jeho přítelkyni uvedl, že se jmenuje [REDACTED] [REDACTED] žije v dětském domově a je jí [REDACTED] let. Stýkají se, když má vycházky. Plánují spolu budoucnost. Takhle mladou přítelkyni má poprvé. S babičkou poškozené žil patnáct let, tedy ještě před narozením poškozené. Velkou část vztahu žili ve společné domácnosti i s matkou poškozené a jejími dětmi. V období od července 2019 – konce srpna 2021 již s babičkou měli samostatný byt na stejné adrese. Během jejich vztahu se párkrát rozešli a zase se k sobě vrátili. Definitivně se rozešli, když se rodina stěhovala z [REDACTED] na [REDACTED] a babička poškozené mu řekla, že jdou od sebe, ale můžou být kamarádi. Dle jeho názoru jejich vztah po celou dobu po sexuální stránce fungoval, někdy dle zdravotního stavu babičky poškozené. Pohlavní styk spolu neměli zhruba poslední měsíc až dva před rozchodem. Nesouhlasil s tím, že by spolu neměli pohlavní styk třeba dva roky, jak babička poškozené uváděla. Projednávání věc se začala řešit, až v době, kdy už byl s novou přítelkyní. Obžalovaný poškozenou charakterizoval jako bezproblémovou holku, proti které nic nemá. Poškozená měla mít hodně kamarádů, hlavně na [REDACTED]. Nevěděl nic o tom, že by měla ve škole nějaké problémy. Do školy chodila a neměla absence. Někdy byla pravdomluvná, někdy ne. V kontaktu nejsou od té doby, co se rodina odstěhovala. S babičkou poškozené nikdy neměl takový konflikt, který by mezi nimi způsobil nenávisť. S poškozenou žádný konflikt nikdy neměli. Nic jí nezakazoval, to nechával na matce poškozené.

K osobě obžalovaného byl v přípravném řízení vypracován **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, sexuologie a klinická psychologie**, jehož závěry přednesly obě zpracovatelky při hlavním líčení dne 21. 6. 2022. **Znalkyně z odvětví psychiatrie a sexuologie MUDr. [REDACTED] [REDACTED]** uzavřela, že obžalovaný netrpěl ani netrpí duševní poruchou v pravém slova smyslu. Přítomna je pouze porucha osobnosti smíšeného typu s rysy nezdrženlivými, anetickými a disociálními. Toto nelze psychiatrickou léčbou změnit. Nebyla diagnostikována porucha sexuální preference (parafilie). Pokud se skutků dopustil, vedly k uspokojení jeho sexuálních potřeb, které neváhal uspokojovat na nezralé dívce, snadno dostupné a ovlivnitelné. Nebylo zjištěno, že by měl zvýšené agresivní potenciál. Bylo diagnostikováno škodlivé užívání alkoholu, ne však závislost. Ovládací i rozpoznávací schopnosti byly plně zachovalé. Protože absentuje duševní porucha, parafilie, nebyla doporučována ochranná opatření. Dle závěrů **znalkyně z odvětví psychologie Mgr. [REDACTED]** [REDACTED] se intelektuální výkony obžalovaného pohybují v pásmu lehké mentální retardace. Jeho výkony mohou být negativně ovlivněny úpadkem kognitivních schopností vlivem dlouhodobého abúzu alkoholu. Dlouhodobě žije společensky nepřizpůsobivý život, je závislý na sociálních dávkách, má dluhy, svou situaci neřeší. Chybí smysluplná náplň života, je orientován na okamžité uspokojování svých potřeb. V touze po okamžitém uspokojení vlastních potřeb, bez ohledu na zákon či jiné lidi, tkví také případná motivace obžalovaného ke spáchání předmětných jednání. Bezohledné jednání za účelem uspokojení svých vlastních potřeb a tužeb je v souladu s jeho osobnostní strukturou. Jeho morální úroveň je velmi nízká, absentují vyšší city. Jeho chování je motivováno okamžitým ziskem, je schopen se přizpůsobit pravidlům a požadavkům okolí ve snaze vyhnout se konkrétnímu trestu. Dodržování pravidel z důvodu morálních zásad je mimo jeho dosah. Prožívání pocitů viny znalecké vyšetření nepotvrdilo. Prognóza dalšího vývoje osobnosti a resocializace jsou nepříznivé. Není schopen se poučit z trestu a formovat své chování.

5. Obžalovaný je usvědčován především výpovědí **nezletilé poškozené [REDACTED] [REDACTED]** která podrobně popsala jednání obžalovaného, a to ve shodě se skutkovou větou výroku rozsudku. Její výpověď byla při hlavním líčení ve smyslu § 102 odst. 2 tr. řádu provedena formou přehrání obrazového a zvukového záznamu z nosiče DVD (č. l. 50). Nezletilá při své výpovědi působila plaše, na rozpacích, evidentně v důsledku toho, že jí nebylo příjemné

vzpomínat na dané události a líčit je. Vypovídala však přesto spontánně, bez váhání či přemýšlení o způsobu odpovědi a bez snahy obžalovaného nad rámec řečeného jakkoliv očerňovat. Věrohodně uvedla, že události začaly po tom, co se babička přestěhovala s obžalovaným do svého bytu. Jednalo se o garsoniér u ve stejném domě a na stejné chodbě (■■■■■ ■■■■) jako bydlela poškozená s matkou a sourozenci. Babička s obžalovaným spolu byli během jejich vztahu přerušovaně, rozcházel se a scházeli. Poslední incident se měl stát na začátku měsíce nebo měsíc před, než se stěhovali na ■■■■■. Za babičkou chodila téměř každý den, protože babička má bolesti zad, tak jí chodila pomáhat s úklidem a vařením. U babičky spala kdykoli to bylo možné, nepravidelně dvakrát až třikrát do měsíce. Poprvé se to stalo asi ještě v období před covidem. Spala se sourozenci u babičky. Babička spala na posteli, poškozená se sourozenci na rozkládacím gauči a obžalovaný ležel za opěrkou gauče na zemi na matraci. Probudilo ji, jak na ní obžalovaný sahal a svlékal jí kalhoty od pyžama až nad kolena nebo pod kolena. Probudila se v momentu, kdy měla dole kalhoty od pyžama a obžalovaný jí sahal na vnitřní stranu stehna a sunul ji výš směrem ke genitáliím. Na to poškozená reagovala tím, že jej odkopla, kalhoty si natáhla zpět a řekla mu, ať ji nechá. Pak se otočila na druhý bok a nohy si dala blíž k bratrovi, aby na ni obžalovaný nesahal. Po chvíli ji obžalovaný začal osahávat znovu, tak mu poškozená dala facku na obličej. Obžalovaný byl pak na mobilu. Poškozená usnula a dál se nic nedělo. Od té doby se k ní choval, jako kdyby byla jeho královna, princezna a byl na ní více hodný. Více si jí kupoval, říkal jí lásko a dával jí přezdívky. Nejvíce se poškozené vrací vzpomínky na incident, který se odehrál ráno u babičky v bytě, kde poškozená dělala k snídani míchaná vejíčka. V tu chvíli se v bytě nacházela s obžalovaným sama. Obžalovaný na poškozenou, která k němu stála zády, vytáhl své mužské přirození a začal se uspokojovat rukou. Poškozená mu řekla, ať jde od ní pryč a chtěla jej bodnou vidličkou, kterou měla v ruce na míchání vajec. Obžalovaný jí řekl, ať se uklidní, tak se otočila zase zpět, ale on ve svém uspokojování pokračoval. Následně vyvrcholil a utřel si penis do ručníku. Poškozená si vzala talíř s jídlem a šla si to sníst k sobě domů. Ve vztahu k jednání, kdy mělo dojít k souloži, uvedla, že se incident měl odehrát asi v létě 2020 (určitě před Vánoci). Obžalovaný poslal jejího bratra do obchodu a pak se s ní v bytě babičky uzamkl. Babička ani matka nebyly v domě přítomné. Poškozená ležela na boku u babičky v posteli, protože jí nebylo dobře a koukala na nějaký film v televizi. Obžalovaný si přilehl za poškozenou a svlékl ji. Poškozená si na podrobnosti nevzpomínala, snažila se vybavit detaily. Předpokládala, že se bránila, ale jistě to nevěděla. Byla si však jistá, že mu minimálně říkala, ať ji pustí, ale on jí nechtěl nechat jít. Věděla, že pak ležela na zádech, měla natažené nohy a on do ní dával penis. Pak zaklepala teta na dveře a poškozená obžalovanému řekla, ať ji nechá, že jde otevřít. On řekl, že ne, že má počkat. Říkala mu, ať ji nechá, protože jí to bolí. Odpověděl, že ze začátku to vždycky bolí. Pak se oblékl, ona si natáhla oblečení a ležela v posteli, protože jí to ještě trochu bolelo. Následně chtěla odejít a asi po pěti minutách ji pustil. On šel pak také ven. Když v ní měl penis, hýbal sebou. Nevěděla, proč vyndal penis, asi protože ho nechtěla. Poškozená popsala vyvrcholení tak, že se spermie dostanou ven. To se v tento moment nestalo. Jednou, když s ním byla u babičky v bytě sama, tak chtěl, aby „mu vyhonila“. Zvedl jí ruku, ona mu ji odtrhla, aby ji nechal, on jí tu ruku vzal zase a dělal to chvíli s její rukou. Při posledním incidentu jí tam strkal prsty a spustila se jí krev. Byla se sestrou sama doma a obžalovaný přišel, vzal ji do kuchyně a sestru poslal utírat sošky. Poškozená začala také uklízet, ale on jí řekl, ať jde k němu a začal ji svlékat. Ona mu sdělovala, aby ji nechal, ale stejně ji svlékl. Poškozená nekřičela, protože se bála, že přijde její sestra a uvidí, co se děje. Pokaždé, když sestra procházela, dělal jakoby nic a natáhl jí zpět oblečení. Postavil ji na takový bobík a řekl jí, ať se nakloní a opře o skříň. Začal jí „prstít“ zezadu. Nepoznala, zda jí tam strkal penis. Ona u toho vyvrcholila a ještě jí zároveň tekla krev. Měla takový pocit nechutenství a zároveň to bylo takové divné. On si pak šel umýt ruce, řekl sestře něco k úklidu a šel ven. V době, kdy ji tekla krev, již měla menstruaci, ale tohle bylo jiné, než když dostala menstruaci. Vzala si vložku. Bolestivé to bylo ze začátku, ale potom už to nebolelo, jen tekla krev. Kromě blíže popsanych případů na ni obžalovaný sahal

pokaždé, když měl možnost, sahal ji rukama směrem ke genitáliím a strkal jí do vagíny prsty. Nepamatovala si, kolikrát se to stalo, ale penis do ní strčil jen jednou. Když z ní tekla ta krev, tak nevěděla, jestli to byl penis nebo prsty. Poprvé jí tam dával dva prsty a postupně asi tři, možná víc. V době, kdy k tomu docházelo, jí bylo asi [REDAKCE] nebo [REDAKCE]. Někdy když jí tam sahal, tak tam byla babička, někdy i sourozenci. Ale když babička nebyla doma, tak poškozené vždycky říkal, ať mu tam jde uklidit. Ona tam nechtěla, ale máma jí vynadala, proč se k němu tak chová. Máma nevěděla, co se děje. Chování obžalovaného se bránila, říkala mu, ať ji nechá, odhazovala ho od sebe. Ze začátku se vždy bránila, pak už jí to přestalo bavit, on to dělal prostě pořád. Tak už toho nechala, pak se začala víc zajímat o svět a začala ho zase odhazovat, ať ji prostě nechá, že už ho nemá ráda. On asi na měsíc přestal a pak zase začal. Když jí obžalovaný strkal poprvé prsty do vagíny, tak předtím podobný zážitek s nikým jiným neměla. Bylo to s ním úplně poprvé. Nevěděla, proč to dělal, ale věděla, co to znamená. Pokud jde o to, zda měla někdy něco sexuálního ještě s někým jiným než s [REDAKCE], tak uvedla, že v minulosti měla kamaráda. To, že o tom promluvila, k tomu jí přivedl její přítel. Asi po měsíci, co spolu chodili, tak mu řekla, že mu musí něco říct, že babičky přítel jí dělal tohle a ona se to bojí říct mámě. On jí dodal odvalu, ať se nebojí. Odvalu jí dodal i pan policista, co přišel do školy. Ten mluvil o napadení a zneužívání. Potom to řekla mámě. To už s ním babička nebyla. Obžalovaný jí párkrát říkal, že to nemá nikde říkat. Ona ho brala za svého dědu, protože její vlastní děda o ni takový zájem neměl. Začala si uvědomovat, že on o ni měl zájem jenom kvůli tomu, že s ní chtěl tady ty věci. Na události se snaží zapomenout. Věc neoznámila dřív, protože nechtěla ublížit mamce a babičce, aby neměly psychické problémy. Babička je nemocná, je po infarktu. Bála se, že když se to dozví, tak zemře. Také se bála, že bude mít problémy ona sama. Když se od něj odstěhovali a jsou dál od sebe, tak se jí podařilo trochu zapomenout, ale pořád to má v hlavě, že jí něco dělal.

Věrohodnost poškozené potvrzuje i **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví klinické psychologie**, jehož závěry přednesla při hlavním líčení dne 20. 6. 2022 znalkyně PhDr. [REDAKCE] [REDAKCE]. Poškozená má nevyváženou intelektovou výkonnost, vrozené nadání se pohybuje při hranici průměru a nadprůměru, složky inteligence získané vzděláváním a osobním růstem jsou podprůměrné. Má tendenci se podřizovat, zejména pak autoritě nebo dospělému. Je nevyrovnaná, zúzkostněná, ale své potíže neventiluje, snaží se je držet na uzdě. Inklinuje k přebírání zodpovědnosti za celkovou situaci rodiny a blízkých, trápí se (finanční situace, péče o sourozence, babiččino zdraví). Hrozí psychosomatické obtíže, nedostatečná reflexe emocí, již nyní lze uvažovat o somatoformní vegetativní dysfunkci zahrnující horní gastrointestinální trakt, trpí rovněž poruchami usínání. V jejím případě nebyla a není narušena schopnost posuzované správně vnímat prožitky a reprodukovat je s detailností úměrnou jejich kvantu a časovému odstupu od nich. Nemá sklony k fantazijnímu zpracovávání skutečnosti ani k vyplňování mezer v paměti smyšlenkami. Obecná věrohodnost je uspokojivá, specifická věrohodnost velmi dobrá. Nebylo prokázáno, že by šlo o výplod fantazie, produkt msty nebo ovlivnění výpovědi jinou osobou. Poškozená byla k obžalovanému v blízkém rodinném vztahu, postupně se tento vztah měnil ve vyhýbavý a později i drzý. Současně však setrvala vůči obžalovanému v podřízené a rezigované pozici. V současnosti se jej bojí, její vztah je vůči němu nepřátelský. Situační útrapy spočívaly v pocitech beznaděje, bezmoci, odevzdanosti, neschopnosti se konání obžalovaného účelně vyhnout. Lze zachytit následky dlouhodobé – pokles sebehodnocení, formování dispozic k psychosomatickému reagování, dyspeptické obtíže, poruchy usínání. Tyto následky mají potenciál k tomu, aby přešly v trvalé. Kompetence posuzované správně vyhodnotit nepřipustnost jednání obžalovaného se postupně navyšovaly, ale byly v základu přítomné od počátku sledovaného období. Poškozená od počátku chápala, že a proč by se měla bránit, s obranou však nebyla nijak významněji úspěšná a postupně na ni dílem i rezignovala, resp. zřejmě snížila v tomto ohledu důraznost a vytrvalost.

Při hlavním líčení znalkyně označila případné doplnění znaleckého posudku k osobě poškozené za předčasné, neboť až odhadem po pěti letech se ukáže, jaké mělo jednání obžalovaného skutečně následky. Ve vztahu k vyjádření obžalovaného, že poškozená se mu měla svěřit, že měla intimní styk s jiným chlapcem, znalkyně uvedla, že poškozená to nijak nezastírala a uvědomovala si, že udělala hloupost. Kdyby se události, o kterých vypovídala, nestaly, tak by se to nedalo zapamatovat. Kdyby chtěla účelně lhát, tak lze jinak. Neuváděla by detaily, nezacházela do podrobností, vyprávěla by chronologicky a nepřeskakovala by, protože jinak by to vše zapomněla. Nefunguje to tak, že si člověk smyslí detailní příběh a je schopen ho říct několikrát s různými časovými odstupy a v podstatě kongruentně jej zopakovat. Důvodem, proč poškozená není ani k dotazu schopna jednotlivé situace popsat, je skutečnost, že jednání obžalovaného má rysy chronicity, pravidelnosti, zvyklosti, kdy v důsledku poškozená rezignovala. Ani normální člověk si nepamatuje detaily svého sexuálního života za poslední dva roky. Znalkyně však byla přesvědčená, že poškozená byla jednotlivé situace schopná konkrétně popsat, kdy si pamatovala periferní detaily, zakotvení v kontextu, rušivé momenty a nepopisovala jenom deskriptivně, že byla obtěžována, ale pamatovala si dílčí střípky.

6. Rámec okolností popsaly matka a babička poškozené u hlavního líčení konaného dne 21. 6. 2022, zejména to, jak ony vnímaly chování poškozené v době, kdy se obžalovaný trestného jednání dopouštěl a ony netušily, že k tomuto dochází. Svědkyně vypověděli věrohodně, bez vzájemných rozporů a v plném konsensu s výpovědí poškozené i ostatními provedenými důkazy. **Svědkyne [REDAKCE] [REDAKCE] matka poškozené,** se o jednání obžalovaného dozvěděla od poškozené při večerní procházce. Poškozená jí to řekla, že neví, zda je poctivá, že jí tam obžalovaný strkal prsty. Svědkyni se zdálo, že se poškozená za poslední dva roky změnila, ale přikládala to pubertě. Vůbec ji nenapadlo, že se něco takového mohlo stát. Poškozená byla nervóznější, všechno jí vadilo. Například, když za ní někdo stál, tak vybuchla. Svědkyni se to nezdálo v pořádku, ptala se, co se děje, ale poškozená jí to nechtěla sdělit. Když se jí následně ptala, proč jim to neřekla, odůvodnila to tím, že se bála o babičky zdraví a jak na to zareagují. Obávala se, aby jim z toho nebylo špatně. Poškozená to několikrát chtěla říct, ale nešlo jí to a pak plakala. Chtěla v tom období hledat tatku. Svědkyně nechápala proč tak najednou, ale asi se poškozená chtěla svěřit otci, jako muži. Ve škole měli policii a nějakou přednáškou k tématu. Pak si našla přítele, kterému se svěřila. Ten jí řekl, že s tím musí jít okamžitě za mámou, že to není normální. Obžalovaný měl poškozené tvrdit, že je to normální, že ji musí zaučit. Když to poškozená svědkyni sdělila, neřikala jí, kolikrát se to stalo nebo jak dlouho to trvalo. Svědkyně na to nečekala, věděla, o co šlo a že musí na policii. Tam se při výslechu dozvěděla, že se to dělo opakovaně u babičky i jednou u nich doma. U babičky spaly děti jednou týdně. Jednou mělo u babičky dojít k pohlavnímu styku. Obžalovaný ji budil ze spánku. Babička bere léky a spí tvrdě. Obžalovaného zná svědkyně patnáct let. Nečekala, že by byl schopen tohle udělat dítěti. V opilosti osahával ženy, bylo mu jedno, kdo to byl, ale tohle nečekala. Dětem dával peníze, brával je ven. S babičkou měli přerušovaný vztah, protože obžalovaný pil. Byl to i důvod rozchodu. Pracoval jen brigádně. Jak to bylo mezi nimi finančně, nevěděla. V posledních dvou letech se vztah obžalovaného a poškozené změnil. Obžalovaný si poškozené více všímal, ale myslela si, že jí dává cigarety. Svědkyně a babička jí nadávaly, že byla na obžalovaného zlá. Poškozená s ním najednou mluvila, jako kdyby si byli věkově rovní. Řvala na něj a byla v jeho přítomnosti nervózní. Dělo se, že plakala, že u babičky spát nechce. Když babička odjížděla mimo domov, stávalo se, že obžalovaný svědkyni zavolaal, aby mu poškozená přišla pomoci uklidit. Časové zařazení předmětných událostí se orientovalo podle doby, kdy rodina bydlela na [REDAKCE] a dle kluka, se kterým poškozená chodila. Svědkyně jí ho tenkrát zakázala. Události začaly přibližně rok až dva před tím, než s ním začala chodit. Vše skončilo odstěhováním se z [REDAKCE] v září 2021. Poškozenou charakterizovala jako empatickou, která si nevymýšlí, pomáhá slabším. Došlo ke zlepšení s její výbušností. Má problém s časovým zařazením událostí. Psycholožka to odůvodnila tím, že se na to poškozená snaží zapomenout. Psycholožka

doporučila, aby se k tomu nevraceli. Někdy se stane, že poškozená přijde domů a brečí, protože si na to vzpomene. Jsou dny, kdy si na to vzpomene a je k nezastavení. Dcera v současné době přítele nemá, dle jejího názoru má problém si udržet vztah. S obžalovaným se nepotkávají. Věděla, že jednou se stalo, že poškozená poslala fotky v kalhotkách klukům, aby neřekli svědkyni, že poškozená kouřila cigarety. Věděla také, že dcera měla již pohlavní styk i s někým jiným, ale to bylo již dobrovolné a stalo se to po událostech s obžalovaným. V přípravném řízení nad rámec výpovědi při hlavním líčení uvedla, že důvodem rozchodu její matky a obžalovaného byla také jeho nová [REDAKCE] přítelkyně. Obžalovaný se ze začátku choval k poškozené normálně, ale pak ji bral všude s sebou. Svědkyně se ptala, co mezi sebou mají, měli takový kamarádský vztah. Před svědkyní se obžalovaný vůči poškozené nechoval nevhodně. Nedotýkal se jí. Pouze jí pošťuchoval a provokoval. Poškozená mu vždy říkala, ať přestane.

7. Babička poškozené **svědkyně** [REDAKCE] [REDAKCE] vypověděla v podstatných bodech shodně. Nad rámec tvrzení matky uvedla, že s obžalovaným žila patnáct let. Charakterizovala ho jako dobrého člověka, společenského, který má rád lidi. Měl i své chyby. Bral drogy, pil alkohol a hrál automaty. Někdy pracoval brigádně. Několikrát ho vyhodila a několikrát vzala zpět. Polepšil se na půl roku a pak to zase začalo. Poslední tři až čtyři roky už se to nedalo zvládat. Nic ho nezajímalo a řekl, že bude pít, ať to svědkyni vadí nebo ne, že si bude dělat, co chce. Jejich vztah skončil, když se stěhovali a on se s nimi již nepřestěhoval. Chtěla mít už klid a nechtěla mu vše trpět. Dozvěděla se také o nějaké [REDAKCE] slečně, která se do něj zamilovala, a on byl šťastný. Od kdy se s ní vídal, nevěděla, ale předpokládala, že ještě v době, kdy žili společně. S obžalovaným vedli partnerský vztah včetně sexuálního soužití. Obžalovaný však hodně pil a poslední dva roky spolu žili jako bratr se sestrou. O nic se nestaral. Nikdy si nevšimla, že by měl sklony navazovat kontakt s mladšími děvčaty, „spíš s nimi srandoval“. Nenapadlo by jí, že je na tak mladé holky. Poškozenou charakterizovala jako hodnou, poslušnou, která se výborně učí, poslouchá a nemá žádné problémy. Co se jí řekne, to udělá. Předmětnou událost zatajila, ale většinou je bezproblémová. Nelže, maximálně zatají. Poškozená měla s obžalovaným dobrý vztah, nedala nic znát. Obžalovaný se ale v posledním období pořád vyptával, kde je, kam šla a s kým. Okolo [REDAKCE] let věku poškozené se její chování na nějaký čas změnilo. Dnes svědkyně ví, že jí v té době začal obtěžovat. Byla na něj hnusná a drzá. Svědkyně s matkou poškozené jí řekli, ať na něj taková není, domluvily jí a ona přestala. V současné době je poškozená zamlká a kontrolují ji. Chodí hodně ven s dětmi, aby na to nemyslela. Nemluví o tom, nevrací se k tomu. Občas to na ní dolehne, vybrečí se mamíně a pak je jí zase lépe. Poškozená i její sourozenci u svědkyně přespávali. Svědkyně bere léky na spaní, takže vůbec neví, co se v bytě děje. Nikdy neviděla, že by obžalovaný poškozenou osahával, ale jeho chování k ní bylo divné. Všude ji s sebou bral. A když někam šla poškozená, hned se po ní sháněl.
8. V rámci hlavního líčení byla čtena výpověď **svědka** [REDAKCE] [REDAKCE] (bývalý přítel poškozené), který potvrdil, že mu o jednání obžalovaného poškozená řekla. Přesvědčoval ji, aby to řekla mámě. Ona nechtěla, ale asi po měsíci to udělala, takže se to začalo řešit. Ptal se jí, proč mámě neřekla, že ji obžalovaný znásilnil. Vysvětlovala mu, že se bála, že jí máma nebude věřit. Nebyl si vědom, že by mu říkala o tom, že by měla pohlavní styk s někým jiným.
9. V souladu s usvědčujícími výpověďmi byly i provedené **listinné důkazy**. Podle lékařské zprávy gynekologa [REDAKCE] krajské nemocnice ze dne [REDAKCE]. 2021 gynekologický nález odpovídal stavu po defloraci. Mobilní telefon, který užívala poškozená, byl ohledán a jeho obsah vyhodnocen. Telefonní číslo obžalovaného měla poškozená uloženo pod jménem [REDAKCE] a v době od 3. 5. 2021 do 2. 6. 2021 bylo zaznamenáno celkem 47 spojení (včetně zmeškaných hovorů). Ze zprávy [REDAKCE] školy [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] vyplynulo, že poškozená navštěvovala tuto školu od 1. 9. 20[REDAKCE], její chování bylo velmi kladně hodnoceno, docházka do školy pravidelná, studijní výsledky byly nadprůměrné. Ke spolupráci s matkou nebyly žádné připomínky, o prospěch dcery se pravidelně zajímala. Podle zprávy Magistrátu

města [REDAKCE], orgánu sociálně právní ochrany dětí, nebyly k výchovnému prostředí žádné negativní poznatky.

10. **Vinu obžalovaného** má soud ve vztahu k výroku rozsudku na základě všech důkazů, které zhodnotil v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu jak jednotlivě, tak v jejich souhrnu za jasně prokázanou. Obžalovaný je usvědčován především podrobnou výpovědí poškozené, jejíž věrohodnost je podpořena znaleckým posudkem zpracovaným k její osobě. Bylo jednoznačně prokázáno, že její výpověď není smyšlená, neboť jednotlivé útoky obžalovaného dokázala konkrétně popsat, kdy si pamatovala periferní detaily, zakotvení v kontextu, rušivé momenty a nepopisovala jenom deskriptivně, že byla obtěžována, ale pamatovala si i dílčí střípky celé události. Obžalovaný poškozenou obtěžoval kdykoli k tomu měl podmínky, kdy poškozená si časem na toto obtěžování zvykla a začala jej považovat za běžné. Vůči útokům obžalovaného se však snažila bránit a vždy svůj nesouhlas dávala najevo. Ač se v průběhu intenzita obrany poškozené měnila, soud toto považuje za zcela přirozené. Nesouhlas poškozené nebyl ze strany obžalovaného absolutně respektován a většině případů byla i fyzická obrana neúčinná, neboť buď byla zcela neúčinná, neboť obžalovaný si pomocí síly vymohl, co chtěl anebo byla účinná pouze částečně, kdy obžalovaného od jeho jednání odradilo pouze s velmi krátkodobým účinkem. Z dlouhodobého hlediska její odpor neměl na jednání obžalovaného žádný vliv. Obžalovaný se pouze snažil bezohledně dosáhnout svého cíle, tedy uspokojení svého sexuálního pudu. Je pochopitelné, že poškozená, i vzhledem ke svému věku a osobnostnímu nastavení, přestala v určité fázi využívat fyzickou sílu, která v předchozích případech neměla požadované účinky, když sama uvedla, že se s tím nedalo nic dělat. Poškozená tak celou situaci vnímala jako bezvýchodnou, a převládal u ní pocit beznaděje. K tomu, aby o tom nikomu neřekla nebo nekřičela při jednotlivých incidentech, ji vedl strach o babičku, o které jí bylo opakovaně (i ze strany obžalovaného) sdělováno, že je nemocná. Proto ji také chodila pomáhat. Tento postoj poškozené je v souladu s jejím osobnostním nastavením, tak jak jej popisují znalci. Obžalovaný byl jediným mužským elementem v jejím okolí, neboť jak poškozená sama uvedla, otec ani biologický dědeček o ní nejevili zájem. Jejími nejbližšími dospělými osobami tak od dětství byly matka, babička a právě obžalovaný. Její subjektivní vnímání dané situace je zcela pochopitelné, a to nejen s ohledem na její nízký věk, ve kterém k událostem docházelo. Obžalovaný plnil funkci mužského vzoru a biologického dědečka a tak ho i poškozená vnímala. Projevoval o ní zájem, po kterém každé dítě touží. Až později, po tom, co jí do života přišly tři zlomové události – prohlídka na gynekologii, svěření se aktuálnímu partnerovi a přednáška policisty ve škole, si uvědomila, že zájem, který o ní obžalovaný projevoval, byl účelový ve vztahu k jednání, kterého se na ni dopouštěl. Navíc k odhalení celé události došlo až poté, co obžalovaný ztratil k poškozené neomezený přístup, neboť mezi babičkou poškozené a jím došlo k rozchodu a na nové místo bydliště se s nimi již nestěhoval. Až poté mohl vůbec poškozené vzniknout prostor k uvolnění se z tlaku, který na ni muselo neustále obtěžování obžalovaného vytvářet. Až poté našla odvalu vše říci své matce. Poškozená jednání obžalovaného popsala v souladu s jeho osobnostní skuturou, která byla podrobně popsána v závěrech znaleckého posudku zpracovaného k jeho osobě. Obžalovaný je orientován na okamžité uspokojování svých potřeb a v touze po jejich okamžitém uspokojení tyto neváhal uspokojovat na nezralé dívce, snadno dostupné a ovlivnitelné. Ač ze znaleckého posudku k jeho osobě vyplývá, že mu nebyla diagnostikována porucha sexuální preference, to bez dalšího neznamená, že by se jednáním popsaným v bodech 1) až 6) výroku rozsudku nemohl sexuálně uspokojovat na nezletilé poškozené, zejména, když jeho bývalá partnerka (babička nezletilé poškozené) uvedla, že jejich sexuální život nebyl v rozhodné době, kdy došlo k předmětným jednáním, funkční. Tvzení obžalovaného o stavu intimního života mezi ním a bývalou partnerkou považuje soud za účelové. Nezletilá poškozená vykazovala sekundární pohlavní znaky již v nižším věku, což je znatelné z fotografické dokumentace k její osobě i z její výpovědi, kde se vyjadřuje k období růstu svého poprsí i začátku menstruace, jejíž počátek má samozřejmě na vzhled dívčího těla zásadní vliv. Navíc to, že obžalovaný inklinuje k dívkám nižšího věku,

je patrné i z výběru jeho aktuální partnerky, která je narozena v roce [REDAKCE] a v době jejich seznámení jí bylo teprve [REDAKCE] let. Obžalovaný jejich seznámení navíc soudu popsal zcela bez zábran, je evidentní, že mu vztah s takto mladou dívkou rozhodně nepřijde jako něco zvláštního nebo snad nevhodného. Poškozená neměla žádnou motivaci ke křivé výpovědi, když vše řekla až v návaznosti na besedu ve škole a komunikaci se svým partnerem. V té době již obžalovaný s její babičkou nežil, našel si partnerku ve věku poškozené a jeho jednání vůči ní ustalo. Je nepochybné, že s následky se však tato dodnes potýká. Výpovědi ostatních svědků jen opět potvrzují věrohodnost poškozené, když obě svědkyně ve vzájemné shodě popsaly změnu jejího chování pro období, kdy k trestné činnosti docházelo. Toto jednání si však odůvodňovali pubertálním věkem poškozené, když netušily, že k projednávanému jednání dochází. V kontextu tak popisované chování poškozené však zcela zapadá do sledu jí líčených událostí. Soud tak považuje obhajobu obžalovaného za zcela vyvrácenou výpovědí poškozené, která zapadala do provedeného uceleného řetězce dalších důkazů. Jeho vinu má soud za jasně prokázanou. V závěru je na místě uvést, že poškozená si v případě skutku pod bodem 6) nebyla jistá, zda obžalovaný do jejího přirození zasouval penis nebo prsty. S ohledem na zásadu in dubio pro reo tak soud vzal za prokázané, že k tomuto došlo prsty obžalovaného.

11. Jednání obžalovaného bylo **pod body 2) – 4)** kvalifikováno jako pokračující zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku. Obžalovaný poškozené opakovaně zasouval prsty do jejího přirození, a to kdykoli k tomu měl příležitost, minimálně v jednom případě jí strčil do přirození i penis, a to i přes to, že poškozená se mu fyzicky bránila. Také v jednom případě ke svému sexuálnímu uspokojení využil svou fyzickou převahu a držel ruku poškozené, kterou si třel svůj penis. Minimálně v jednom případě došlo k zasunutí pohlavního údu do vaginy, tedy k souloži (§ 185 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku). V případě manuální masturbace a zasouvání prstů do pochvy se jednalo o pohlavní styky srovnatelné se souloží. Poškozená s pohlavním stykem ani v jednom případě nesouhlasila a v těchto případech to obžalovanému dala najevo nejen slovně, ale i fyzicky, odstrkováním. V těchto případech bylo jednoznačně prokázáno, že poškozená na svou obranu využila fyzickou sílu, kdy obžalovaný tento odpor poškozené nerespektoval a překonával jej tím, že ji držel a ve svém jednání pokračoval. V jednom případě navíc byl zamkl a nenechal ji odejít. Používání fyzické síly nutné k překonání odstrkávání je třeba považovat za násilí ve smyslu § 185 odst. 1 trestního zákoníku. Poškozená byla ve věku mladším 15 let, což bylo obžalovanému jednoznačně známo. Proto je aplikována i kvalifikovaná skutková podstata podle § 185 odst. 3 písm. a) trestního zákoníku. **Pod body 1) a 6)** došlo oproti původnímu rozsudku ke změně právní kvalifikace, kdy tato jednání byla posouzena jako pokračující zločin pohlavního zneužití dle § 187 odst. 1 trestního zákoníku. Skutek pod bodem 1) byl prvním útokem obžalovaného na poškozenou. Obžalovaný poškozenou ve spánku vysvlékal z kalhot od pyžama, zatímco v místnosti spali ostatní členové rodiny a následně ji osahával na vnitřní straně stehén. Poškozená se fyzicky bránila odkopáváním, slovně kladla odpor a natahovala si kalhoty zpět. Z důvodu jednání poškozené obžalovaný toto jednání přerušil, ale následně pokračoval a své jednání ukončil, až když jej poškozená udeřila do obličeje. Soud zvažoval posoudit jednání obžalovaného jako znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 trestního zákoníku, avšak s ohledem na to, že se jednalo o první jednání obžalovaného, nepodařilo se jednoznačně prokázat, že by jednání bezprostředně směřovalo k jiné praktice, než k osahávání na intimních místech poškozené. V případě bodem 6) se pak jedná o situaci, kdy z výpovědi poškozené nebylo možné jednoznačně zjistit, zda použila fyzickou obranu či nikoli, naopak připustila, že jej nechala, protože nechtěla rvát, když její sestra byla ve vedlejší místnosti. Poškozená kladla vždy odpor slovní, ale v určitém období fyzická obrana vymizela a následně se obnovila. Poškozená byla chováním obžalovaného vyčerpaná a její situace se jevila jako bezvýchodná, když obrana, kterou doposud využívala, neměla dostatečné účinky. Z výše uvedených důvodů musel soud přistoupit ke změně

původní právní kvalifikaci. Obžalovaný jiným způsobem pohlavně zneužil poškozenou, které v době tohoto jednání bylo méně než patnáct let. V případě průniku prstů do přirození poškozené jeho následkem krvácela a osahávání vnitřní strany stehen a těla poškozené, které si pro tyto účely obžalovaný odhalil, jsou jednoznačně jinými způsoby pohlavního zneužití ve smyslu § 187 odst. 1 trestního zákoníku. **Pod body 1) – 4) a 6)** se jedná o pokračující trestné činy ve smyslu § 116 trestního zákoníku, neboť jednotlivé dílčí útoky byly páčány stále na téže poškozené, za využití stejných okolností, kdy se obžalovaný ocitl s poškozenou sám, a obdobným způsobem, přičemž lze dovodit, že obžalovaný od počátku musel mít jednotný záměr uskutečnit s poškozenou pohlavní styk nebo jiné pro něj uspokojující praktiky, jakmile k tomu bude mít vhodnou příležitost. V jednání **pod bodem 5)** je spatřován přečin ohrožování výchovy dítěte dle § 201 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, když tímto nemravným jednáním obžalovaný ohrožoval rozumový, citový a mravní vývoj poškozené a sváděl ji tak k nemravnému životu. Toto jednání si poškozená vybavila nejvíce, neboť viděla přirození poškozeného poprvé a její fyzický i slovní odpor neměl žádné účinky.

12. **K osobě obžalovaného** bylo zjištěno, že nepobírá od ČSSZ důchod, je veden v evidenci uchazečů o práci od [REDAKCE] 2020 a pobírá sociální dávky. V centrální evidenci exekucí má sedm záznamů. V místě bydliště (město [REDAKCE]) proti němu nebylo vedeno přestupkové řízení. V opisu z evidence přestupků má jeden záznam pro přestupek dle zákona o ochraně veřejného zdraví. V opisu rejstříku trestů má 2 záznamy. Poprvé byl odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Sokolově ze dne 28. 8. 2000, sp. zn. 2 T 235/1998 pro trestný čin hanobení národa, etnické skupiny, rasy a přesvědčení podle § 198 odst. 1 písm. a) trestního zákona č. 140/1961 Sb. a podruhé stejným soudem trestním příkazem ze dne 15. 10. 2004, sp. zn. 21 T 170/2004 pro krádež dle § 247 odst. 1 písm. a) trestního zákona č. 140/1961 Sb. V obou případech mu byl uložen podmíněný trest. K těmto odsouzením však v současné době již nelze přihlížet s ohledem na osvědčení obžalovaného ve zkušební době.
13. Obžalovaný sám připustil, že má problémy s užíváním alkoholu. Pije podle situace a podle peněz, když má peníze, vypije půllitrovou láhev tvrdého, většinou rum Božkov. Když jde do práce, pije až po práci. V minulosti byl zhruba pět let uživatelem pervitinu, který užíval nitrožilně i šňupáním. Když se seznámil s babičkou poškozené, tak drogy ještě užíval.
14. Při rozhodování o **výši a druhu trestu** přihlédl soud ke všem okolnostem rozhodným ve smyslu § 37 tr. zákoníku a § 39 tr. zákoníku. Přihlédl tedy k míře společenské škodlivosti jednání obžalovaného, k jeho poměrům a možnostem jeho nápravy. Společenskou škodlivost lze v tomto případě zhodnotit jako vysokou, a to s ohledem nejen na objekt trestného činu individuální, ale i druhový, jenž byl zasazen v rámci zvláštní části tr. zákoníku mezi první skupiny trestných činů vůbec s tou nejzávažnější společenskou škodlivostí. Při zohlednění poměrů obžalovaného a možností jeho nápravy soud přihlédl k tomu, že obžalovaný nemá stabilní zaměstnání a je dlouhodobě veden na úřadu práce, jsou na něj vedeny exekuce a ani přes to nemá motivaci k tomu, aby své závazky plnil. Bydlí u svého bratra, je pravidelným požívatelem alkoholu a aktuálně udržuje vztah s nezletilou ve věku [REDAKCE] let, která je umístěna v dětském domově. Jde o osobu se sklonem k páčání trestné činnosti. Nedopouští se ani závažnějších přestupků, kdy v evidenci má pouze jeden drobný přestupek. Přesto soud nenabyl dojmu, že by obžalovaný před spáčáním trestné činnosti vedl řádný život a žádnou polehčující okolnost ve smyslu § 41 písm. p) tr. zákoníku neshledal. Jako přitěžující okolnost soud hodnotil skutečnost, že spáchal trestný čin ve smyslu § 42 písm. d) tr. zákoníku využívaje závislosti a podřízenosti poškozené, ve smyslu § 42 písm. h) spáchal trestný čin na osobě blízké a ve smyslu § 42 písm. n) spáchal více trestných činů. Obžalovaný byl vůči poškozené ve vztahu, ač nebiologickém, dědeček a vnučka, což samo o sobě z výchovného a rodinného hlediska naznačuje určitý druh hierarchické podřízenosti poškozené vůči obžalovanému. Soud nemohl přihlížet v tomto případě k přitěžujícím okolnostem spočívajícím ve věku poškozené, neboť toto je samo o sobě již obsaženo jak kvalifikované skutkové podstatě trestného činu znásilnění dle § 185 trestného zákoníku, tak je součástí

základní skutkové podstaty trestného činu pohlavního zneužití dle § 187 trestního zákoníku. Obžalovaný byl za popsané jednání ohrožen trestem odnětí svobody na pět až dvanáct let. Po zohlednění všech výše uvedených okolností shledal soud jako přiměřený úhrnný trest odnětí svobody ve výměře sedmi let, tedy trest stále ještě pod polovinou trestní sazby, který dle závěru soudu bude mít na obžalovaného dostatečný výchovný účinek.

15. Pro výkon tohoto trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou. Trest odnětí svobody se vykonává ve dvou typech věznic, a to s ostrahou a se zvýšenou ostrahou. Ve věznici s ostrahou dle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zpravidla vykoná trest odnětí svobody pachatel, který nesplňuje podmínky pro to, aby ho soud zařadil do věznice se zvýšenou ostrahou. Do té se dle § 56 odst. 2 písm. b) téhož zákona zpravidla zařadí pachatel, jemuž soud ukládá trest odnětí svobody na doživotí nebo za dalších podmínek nejméně na osm let nebo kterému ukládá trest odnětí svobody za trestný čin spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny, případně jde-li o pachatele, který v posledních pěti letech uprchl nebo se pokusil uprchnout z vazby, výkonu trestu odnětí svobody či zabezpečovací detence. Žádná z posledně uvedených okolností v případě obžalovaného nenastala. Stejně tak se nenaplnily předpoklady, za nichž lze pachatele zařadit do jiného než obvyklého typu věznice. Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se tak může stát, má-li soud za to, že se tím lépe zaručí výchovný vliv trestu. Právě uvedený závěr se podle téhož ustanovení musí učinit s ohledem na okolnosti případu a zároveň i na to, jak je pachatel narušen. Obsah spisu nedokládá nic, co by tento postup odůvodňovalo, a proto byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze. Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Poškozený, kterému byl přiznán nárok na náhradu škody, může žádat, aby byl vyrozuměn o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z trestu odnětí svobody. Žádost se podává u Krajského soudu v Plzni.

V Plzni 23. listopadu 2022

Mgr. Bc. Lucie Bočková, v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Benešová